

celáři, neboť polír v kanceláři přirozeně nemůže stavbu prováděti a řídit, ale tím není řečeno, že by jeho práce jako duševní práce byla méněcennou, vždyť je mnoho i vysokoškolského vzdělání vyžadujících povolání, která se na úřednické židli nedají vykonávati. Také je bez významu, že jeho služba je do jisté míry saisonní, že po skončení stavebního období, s mrazy, sněhy a zimou se nesnášející zaměstnání umlká a čeká, až je zase jaro zavolá, neboť ani těmito okolnostmi jeho služby neztrácí ničeho na své kvalitě.

Čís. 4301.

Žalobou dle §u 35 ex. ř. lze uplatňovati toliko námitky proti nároku založenému exekučním titulem, nikoliv však skutečnosti mající zbaviti exekuční titul platnosti neb účinnosti. Převod pohledávky možno žalobou dle §u 35 ex. ř. namítati jen tehdy, stal-li se způsobem uvedeným v §u 9 ex. ř.

(Rozh. ze dne 23. října 1924, Rv I 1515/24.)

Žalobci domáhali se na žalovaných zrušení exekuce žalobou, v níž tvrdili, že smír, tvořící exekuční titul, nebyl uzavřen bezelstně, ježto žalovaní uvedli žalobce v omyl, dále, že akcie, jež byly předmětem smíru, klesly pod polovici ceny, že žalovaní pohledávku z onoho smíru postoupili bance Č. a že žalobci nejsou s plněním v prodlení. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatelé přehlízejí podstatu žaloby podle §u 35 ex. ř., kterou uplatňují se námitky nikoli proti exekučnímu titulu, nýbrž proti nároku tímto titulem založenému a na jeho základě vymáhanému. Žalobce, nastupující žalobou podle §u 35 ex. ř. musí uvést a po případě prokázati skutečnosti tento nárok (nikoli exekuční titul) zrušující nebo zastavující, a nastavši po vzniku exekučního titulu. Toho však dovolatelé ne učinili, ne-li zcela, aspoň ne způsobem dostatečným. Žalobci uvedli skutečnosti, jež by mohly býti důvodem, by exekuční titul zbaven byl platnosti neb účinnosti, které však nesměřují přímo proti nároku jím založenému. Žalobci měli na základě těchto skutečností domáhati se zrušení soudního smíru ze dne 9. prosince 1922, a na základě příznivého rozsudku navrhnouti zrušení exekuce podle §u 39 čís. 1 ex. ř. Věc má se obdobně, jako kdyby exekučním titulem byl rozsudek, a strana uplatnila by skutečnosti, jež uznává zákon v §u 530 c. ř. s. za dostatečný důvod obnovy řízení. Ani tyto skutečnosti neodůvodnily by nároku na zrušení exekuce podle §u 35 ex. ř., ježto dotýkají se nároku exekucí vymáhaného jen nepřímým, že zbavují exekuční titul platnosti, kdežto § 35 ex. ř. vyžaduje, by to byly skutečnosti zrušující anebo zastavující nárok, tudíž skutečnosti působící přímo proti tomuto nároku. Těmito sku-

tečnostmi nejsou však okolnosti tvrzené žalobci, t. j. obmyslné jednání žalovaných, jímž byli žalobci podle svého tvrzení pohnuti k sjednání smíru, tím méně pokles cen akcií, v němž shledávají žalobci dodatné zkrácení přes polovici ceny, jež za dalších předpokladů, o nichž není třeba jednati, opravňovalo by jedině nárok na zrušení smlouvy.

Podle §u 35 ex. ř. bylo by však možno uplatniti námitku, že vymáhaný nárok přešel s původního věřitele na osobu třetí, což by se mohlo státi postupem pohledávky. Žalobci skutečně tvrdili, že se tak stalo, odvolávajíce se na písemné sdělení (potvrzení) domnělého postupníka, a dovozují z toho podle §u 1396 obč. zák. zánik nároku vzhledem k straně žalované. Odvolací soud však právem poukázal na předpis §u 9 ex. ř. Jde tu o nárok vymáhaný exekučně, a je proto z §u 9 ex. ř. usouditi, že převod pohledávky je pouze tehdy účinným, jest-li vykázán listinou, vyhovující náležitostem tohoto §u. Dovolatelé právem poukazují k tomu, že předpis ten vydán byl na ochranu dlužníků, z čehož vyplývá další důsledek, že bez splnění oné náležitosti nehrozí dovolatelům jako dlužníkům nebezpečí jimi předpokládané, třeba jim byl postup pohledávky sdělen soukromým dopisem osoby třetí, tvrdící o sobě, že je postupníkem pohledávky. Bez splnění oné náležitosti není postupníkovi možno vymáhati postoupenou pohledávku, důsledkem toho může však dlužník namítati převod nároku proti exekuci jen tehdy, když se stal vytčeným způsobem. Nesporně jest, že žalobci nezaplatili žalovaným smluvené splátky v ujednané době, toto své prodlení však omlouvají tím, že nedostalo se jim vzájemného plnění způsobem, jež pokládají za přiměřený změněným poměrům. Žalobci však přehlíží, že dosud je v platnosti soudní smír ze dne 9. prosince 1922, a že nejsou proto oprávněni samovolně měniti jeho ustanovení. Pokládali-li jeho změnu za důvodnou, měli žalobou domoci se buď zrušení smíru neb aspoň uznání nároku na změnu vzájemného plnění, nechťeli-li tak učiniti, měli se zachovati aspoň podle §u 1425 obč. zák., a tím vyhověti své povinnosti ze smíru. Nezachovavše se ani tak ani onak, jsou v prodlení, a byla exekuce proti nim právem povolena.

Čís. 4302.

Dán-li cizozemské filiálce tuzemské banky před měnovou rozlukou poukaz, by převedla vklad na svou tuzemskou filiálku, a cizozemská filiálka provedla převod tím způsobem, že ponechala vkladní knížku v rukou příkazatele a tuzemskou filiálku pouze avisovala, že může peníze vyplatiti na předložení vkladní knížky, příkazatel se však k výplatě u tuzemské filiálky dostavil teprve po měnové rozluce, nebylo mu lze vklad tuzemskou filiálkou vyplatiti vzhledem k nařízení ze dne 6. února 1919, čís. 57 sb. z. a n. Banka jest mu však práva, domáhal-li se příkazatel výplaty vkladu ihned po příkazu u cizozemské filiálky, jež, ač dosud vklad na tuzemskou filiálku nebyla převedla, výplatu odepřela.

(Rozh. ze dne 23. října 1924, Rv II 356/24.)